

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

18. října 2018 *

„Kasační opravný prostředek – Dumping – Nařízení (ES) č. 397/2004 – Dovoz bavlněného ložního prádla pocházejícího z Pákistánu – Trvající právní zájem na podání žaloby“

Ve věci C-100/17 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 24. února 2017,

Gul Ahmed Textile Mills Ltd, se sídlem v Karáčí (Pákistán), zastoupená L. Ruessmannem, avocat, a J. Beckem, solicitor,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Rada Evropské unie, zastoupená J.-P. Hixem, jako zmocněncem, ve spolupráci s R. Bierwagenem a C. Hippem, Rechtsanwälte,

žalovaná v prvním stupni,

Evropská komise, zastoupená J.-F. Brakelandem a N. Kuplewatzkym, jako zmocněnci,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda sedmého senátu vykonávající funkci předsedy čtvrtého senátu, K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Juhász (zpravodaj) a C. Vajda, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 25. ledna 2018,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 22. března 2018,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem se společnost Gul Ahmed Textile Mills Ltd (dále jen „Gul Ahmed“) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 15. prosince 2016, Gul Ahmed Textile Mills v. Rada (T-199/04 RENV, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2016:740), kterým Tribunál zamítl její žalobu směřující ke zrušení nařízení (ES) č. 397/2004 ze dne 2. března 2004 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu bavlněného ložního prádla pocházejícího z Pákistánu (Úř. věst. 2004, L 66, s. 1, dále jen „sporné nařízení“), v rozsahu, v němž se jí týká.

Skutečnosti předcházející sporu a sporné nařízení

- 2 Pro potřeby tohoto řízení lze skutečnosti předcházející sporu shrnout takto:
- 3 Gul Ahmed je společností založenou podle pákistánského práva, která vyrábí a do Evropské unie vyváží ložní prádlo.
- 4 Na základě stížnosti podané dne 4. listopadu 2002 zahájila Evropská komise antidumpingové šetření týkající se dovozu ložního prádla z bavlněných vláken, čistých nebo ve směsi s umělými vlákny nebo lnem (kdy len není hlavní složkou), běleného, barveného nebo potištěného pocházejícího z Pákistánu, a to za období od 1. října 2001 do 30. září 2002. Přezkum trendů týkajících se stanovení újmy probíhal od roku 1999 do konce období šetření.
- 5 Dne 10. prosince 2003 Komise zaslala navrhovatelce konečný souhrnný informační dokument, který podrobně uváděl skutečnosti a důvody, proč navrhuje přijetí konečných antidumpingových cel, jakož i konečný informační dokument konkrétně pro navrhovatelku. Dopisem ze dne 5. ledna 2004 navrhovatelka zpochybnila zjištění Komise, která jsou uvedena v těchto dokumentech. Další informace předložila navrhovatelka Komisi v dopisech ze dne 16. února 2004.
- 6 Dne 17. února 2004 odpověděla Komise na dopis ze dne 5. ledna 2004. I když provedl určité opravy ve svých výpočtech, potvrdil tento orgán závěry, ke kterým dospěl v informačních dokumentech zmíněných v předchozím bodě. V dopise ze dne 27. února 2004 navrhovatelka důrazně poukázala na chyby, kterých se podle ní dopustila Komise při své analýze.
- 7 Dne 2. března 2004 přijala Rada Evropské unie sporné nařízení.
- 8 Rada v bodě 70 odůvodnění sporného nařízení konstatovala jednotné průměrné dumpingové rozpětí 13,1 % platné pro všechny pákistánské vyvážející výrobce.
- 9 Rada dále v části vyhrazené pro analýzu cen, jež byla provedena v rámci celkového posouzení újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, v bodě 92 odůvodnění sporného nařízení v podstatě uvedla, že průměrné ceny za kg u výrobců v Unii se během zvažovaného období postupně zvyšovaly, a pro posouzení tohoto vývoje je třeba připomenout, že tato průměrná cena zahrnuje položky dotyčného výrobku jak vysoké, tak i nízké hodnoty a že „výrobní odvětví [Unie] bylo nuceno prodávat více zboží vyšší hodnoty určeného na náročnější sektor trhu, protože jeho místo na masovém trhu, kde prodávalo ve velkém objemu, zaujaly dovozy ze zemí s nízkými cenami“.
- 10 V bodě 101 odůvodnění sporného nařízení Rada uvedla, že se situace výrobního odvětví Unie zhoršila, přičemž však podotkla, že pokud jde o průměrné prodejní ceny vybraných výrobců, „ty během zvažovaného období vykázaly stoupající trend, což však je částečně výsledkem posunu k prodeji zboží vyšší hodnoty na náročnějším sektoru trhu“.

- 11 V obecné části věnované analýze příčinné souvislosti Rada v rámci posouzení účinku dumpingového dovozu v podstatě uvedla v bodech 104 a 105 odůvodnění sporného nařízení, že jak objem dovozu bavlněného ložního prádla pocházejícího z Pákistánu, tak podíl na trhu připadající na tuto zemi v rámci Unie vzrostly. Rada mimoto uvedla, že „ceny dumpingových dovozů byly značně pod úrovní cen výrobního odvětví [Unie], jakož i pod úrovní cen vývozců jiných třetích zemí. Kromě toho bylo také zjištěno, že výrobní odvětví [Unie] se muselo z velké části stáhnout z levného segmentu trhu, kde dovozy z Pákistánu zaujímaly velký podíl, což také zdůraznilo příčinnou souvislost mezi dumpingovými dovozy a újmou, kterou výrobní odvětví [Unie] utrpělo“.
- 12 Konečně v rámci analýzy účinku jiných faktorů Rada v bodě 109 odůvodnění sporného nařízení uvedla, že dovozy pocházející ze třetích zemí jiných než Indie a Pákistán vzrostly během období šetření. V této souvislosti Rada zdůraznila, že „[v]zhledem k vzájemným vazbám mezi tureckými společnostmi a společnostmi [v Unii] existuje určitá tržní integrace v podobě mezipodnikového obchodu mezi tureckými vyvážejícími výrobci a subjekty trhu [v Unii], která naznačuje, že rozhodnutí dovážet z této země není spojeno pouze s cenami. Toto potvrzují průměrné ceny dovozů ložního prádla pocházejícího z Turecka, které byly během období šetření téměř o 45 % vyšší než ceny indické a o 34 % vyšší než ceny pákistánské. Je proto nepravděpodobné, že příčinou újmy, kterou výrobní odvětví [Unie] utrpělo, byly dovozy pocházející z Turecka, a nikoliv dumpingové dovozy z Pákistánu“.
- 13 V bodě 112 odůvodnění sporného nařízení Rada konečně uvedla, že „[b]ylo namítáno, že poptávka po ložním prádle vyráběném průmyslovým odvětvím [Unie] se co do objemu snížila, protože průmyslové odvětví [Unie] se zaměřilo na náročnější trh, kde se dosahuje menšího objemu. Jak je však výše zdůrazněno, celková spotřeba ložního prádla [v Unii] se během zvažovaného období nesnížila, ale spíše zvýšila. Většina výrobců [v Unii] vede různé druhy výrobků pro různé segmenty trhu. Značkové výrobky pro náročnější trh sice přinesou vyšší zisk, ale prodávají se jen ve velmi malých množstvích. Aby se v co největší míře využila výrobní kapacita a pokryly se stále náklady výroby, potřebovalo by výrobní odvětví [Unie] prodávat ve velkém množství také na levnějším sektoru trhu. Nejsou žádné známky toho, že by poptávka na tomto segmentu trhu poklesla. Místo na tomto segmentu stále větší měrou zaujímají levné dovozy na úkor výrobního odvětví [Unie]. Vzhledem k celkovému růstu spotřeby, která se neomezuje jen na určitý segment, nelze proto soudit, že poptávka [v Unii] vyvrací příčinnou souvislost mezi dumpingovými dovozy z Pákistánu a újmou, kterou výrobní odvětví [Unie] utrpělo“.
- 14 Podle čl. 1 odst. 1 sporného nařízení bylo uloženo antidumpingové clo ve výši 13,1 % z dovozu bavlněného ložního prádla pocházejícího z Pákistánu, jež spadá pod kódy kombinované nomenklatury uvedené v tomto nařízení.
- 15 Na základě částečného prozatímního přezkumu, omezeného na dumping, který byl z vlastního podnětu proveden v souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56; Zvl. vyd. 11/10, s. 45, s. 1, dále jen „základní nařízení“), na základě nového období šetření od 1. dubna 2003 do 31. března 2004, Rada změnila sporné nařízení prostřednictvím přijetí nařízení (ES) č. 695/2006 ze dne 5. května 2006 (Úř. věst. 2006, L 121, s. 14), kterým bylo znovu uloženo antidumpingové clo v rozpětí od 0 až 8,5 %. Vzhledem k tomu, že převážná část vyvážejících výrobců spolupracovala, byl vytvořen vzorek zahrnující navrhovatelku. Sazba konečného antidumpingového cla použitelná na výrobky navrhovatelky byla stanovena na 5,6 %.
- 16 V souladu s čl. 11 odst. 2 základního nařízení pozbylo takto stanovené konečné antidumpingové clo platnosti dne 2. března 2009, tj. pět let poté, co bylo uloženo.

Žaloba před Tribunálem a napadený rozsudek

- 17 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 28. května 2004 podala společnost Gul Ahmed k Tribunálu žalobu, kterou se domáhala zrušení sporného nařízení.
- 18 Tato žaloba byla založena na pěti žalobních důvodech vycházejících z:
- porušení, pokud jde o zahájení šetření, čl. 5 odst. 7 a 9 základního nařízení a článků 5.1 a 5.2 dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (GATT) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103; Zvl. vyd. 11/21, s. 189, dále jen „antidumpingový kodex z roku 1994“), obsažené v příloze 1 A Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), podepsané v Marrákeši dne 15. dubna 1994 (Úř. věst. 1994, L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80);
 - zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 2 odst. 3 a 5 a čl. 18 odst. 4 základního nařízení, jakož i porušení antidumpingového kodexu z roku 1994 při výpočtu běžné hodnoty;
 - porušení čl. 2 odst. 10 základního nařízení, antidumpingového kodexu z roku 1994 a povinnosti podat dostatečné odůvodnění, kterou ukládá článek 253 ES, při úpravě vráceného cla, ke které došlo při porovnání běžné hodnoty s vývozní cenou;
 - zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 3 odst. 1 až 3 a 5 základního nařízení a z porušení antidumpingového kodexu z roku 1994 při určování toho, zda došlo k závažné újmě, a
 - zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení a antidumpingového kodexu z roku 1994 při zjišťování příčinné souvislosti mezi dovozy, které byly údajně předmětem dumpingu, a tvrzenou újmu.
- 19 Tribunál rozsudkem ze dne 27. září 2011, Gul Ahmed Textile Mills v. Rada (T-199/04, nezveřejněný, EU:T:2011:535), aniž zkoumal ostatní žalobní důvody, které mu byly předloženy, vyhověl třetí části pátého žalobního důvodu, jelikož se Rada dopustila nesprávného právního posouzení tím, že neposoudila, zda podle čl. 3 odst. 7 základního nařízení zrušení předcházejících antidumpingových cel a zavedení všeobecného systému preferencí ve prospěch Pákistánu měla za následek narušení příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy z Pákistánu a újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a zrušil sporné nařízení v rozsahu, v němž se týká společnosti Gul Ahmed.
- 20 Rada, podporovaná Komisí, podala kasační opravný prostředek proti tomuto rozsudku s cílem dosáhnout jeho zrušení.
- 21 Rozsudkem ze dne 14. listopadu 2013, Rada v. Gul Ahmed Textile Mills (C-638/11 P, EU:C:2013:732), Soudní dvůr rozsudek ze dne 27. září 2011, Gul Ahmed Textile Mills v. Rada (T-199/04, nezveřejněný, EU:T:2011:535), zrušil a vrátil věc Tribunálu.
- 22 Dne 26. listopadu 2015 proběhlo u Tribunálu jednání ve věci T-199/04 RENV. Na tomto jednání Rada, podporovaná Komisí, tvrdila, že společnost Gul Ahmed již nemá právní zájem na podání žaloby.
- 23 Na podporu této námitky oba zmíněné orgány tvrdily, že antidumpingová cla zavedená sporným nařízením pozbyla platnosti dne 2. března 2009, a tak vývoz předmětného výrobku již těmto clům nepodléhal. Rovněž tvrdily, že v souladu s článkem 46 statutu Soudního dvora Evropské unie lhůta pro podání žaloby na určení mimosmluvní odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti s uplatňováním těchto cel uplynula dne 1. března 2014 a že nárok na vrácení antidumpingového cla podle článku 236 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1992, L 302, s. 1), byl rovněž promlčen. Tvrdily, že by navrhované zrušení tedy již nemohlo přinést společnosti Gul Ahmed žádný prospěch.

- 24 Tribunál stanovil společnosti Gul Ahmed lhůtu dvou týdnů od jednání k předložení vyjádření k námitce vycházející ze zániku právního zájmu na podání žaloby.
- 25 Dopisem ze dne 10. prosince 2015 předložila společnost Gul Ahmed své vyjádření, ve kterém uvedla, že i nadále má právní zájem na podání žaloby. V tomto ohledu uplatnila argument, který vycházel zprv z toho, že má trvalý zájem na získání náhrady nákladů od Rady, zadruhé z možnosti podat v budoucnu žalobu na náhradu škody způsobené tím, že unijní soud nerozhodl v přiměřené lhůtě, zatřetí z příležitosti dotyčné společnosti dosáhnout vrácení uhrazeného konečného antidumpingového cla, začtvrté z jejího zájmu na zajištění, aby již k takové protiprávnosti v budoucnu nedošlo, a zapáté z možnosti obnovit svou dobrou pověst tím, že se bude v řízení pokračovat.
- 26 Vyjádření Komise a Rady byla předložena dopisy ze dnů 6. a 20. ledna 2016. V podstatě vyzvaly Tribunál, aby odmítl argumenty předložené společností Gul Ahmed a rozhodl, že tento podnik pozbýl veškerý právní zájem na podání žaloby.
- 27 Napadeným rozsudkem Tribunál žalobu společnosti Gul Ahmed zamítl.

Návrhová žádání účastníků v řízení o kasačním opravném prostředku

- 28 Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr napadený rozsudek zrušil a uložil Radě náhradu nákladů řízení vzniklých v rámci řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Tribunálem.
- 29 Rada a Komise navrhují, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 30 Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka dva důvody vycházející jednak z toho, že se Tribunál tím, že rozhodl, že není již důvodné rozhodnout o jejím druhém a třetím žalobním důvodu, jelikož již nemá právní zájem na podání žaloby, porušil článek 36 statutu Soudního dvora Evropské unie, který se týká požadavku na odůvodnění rozsudků, a dopustil se nesprávného právního posouzení, a jednak z toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a zkreslení skutkového stavu, pokud jde o zamítnutí pátého žalobního důvodu.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 31 První důvod kasačního opravného prostředku se týká odůvodnění napadeného rozsudku obsaženého v bodech 42 až 60 tohoto rozsudku. Dělí se na čtyři části.
- 32 V rámci první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka v podstatě Tribunálu vytýká, že v bodech 49, 57 a 60 napadeného rozsudku nesplnil povinnost uvést odůvodnění a porušil článek 129 jednacího řádu Tribunálu tím, že od navrhovatelky vyžadoval, aby prokázala trvalý právní zájem na podání žaloby v rámci řízení, jehož cílem bylo dosáhnout zrušení sporného nařízení, zatímco podle ní musí být právní zájem na podání žaloby prokázán žalobcem pouze v okamžiku podání návrhu na zrušení daného aktu, a že jakmile je tento zájem prokázán, je na účastníku řízení, který se dovolává zániku takového zájmu, aby prokázal jeho neexistenci. Navrhovatelka dodává, že Tribunál porušil právo na účinnou procesní obranu tím, že přezkoumal pouze argumenty uplatněné k prokázání trvalého právního zájmu navrhovatelky na podání žaloby, aniž zohlednil ostatní dokumenty ve spisu.

- 33 V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že na rozdíl od toho, co Tribunál uvedl v bodě 58 napadeného rozsudku, chyby při stanovení vývozní ceny a běžné hodnoty, jakož i chyby týkající se výpočtu dumpingu byly metodologickými chybami, které by se mohly v budoucnu opakovat, a nikoli pouhými věcnými chybami specifickými pro danou věc, což mělo vést ke zrušení sporného nařízení, a to tím spíše, že je v obecném zájmu Unie, aby tyto nesrovnalosti, které porušují článek 2 základního nařízení, byly sankcionovány.
- 34 V rámci třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka kritizuje bod 58 napadeného rozsudku, že tím, že v něm bylo uvedeno, že úprava vráceného cla podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení byla částečně odmítnuta proto, že tato žádost nebyla podepřena žádným vhodným důkazem, Tribunál nesplnil svou povinnost uvést odůvodnění.
- 35 Ve čtvrté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu vytýká, že neodpověděl na argument, podle kterého by upření právního zájmu na podání žaloby na neplatnost aktů, které nevedly k výběru částek a pozbyly platnosti dříve, než Tribunál rozhodl o platnosti těchto aktů, vedlo k tomu, že by tyto akty unikly jakémukoli soudnímu přezkumu, a představovalo by tedy porušení článku 263 SFEU, jak Tribunál již rozhodl v rozsudku ze dne 18. března 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision v. Rada (T-299/05, EU:T:2009:72).
- 36 Rada i Komise argumenty navrhovatelky zpochybňují.

Závěry Soudního dvora

- 37 Pokud jde o první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba uvést, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je žaloba na neplatnost podaná fyzickou nebo právnickou osobou přípustná pouze v případě, že tato osoba má zájem na zrušení napadeného aktu. Předpokladem takového zájmu je, že samotné zrušení tohoto aktu může vyvolat právní následky a že žaloba může ve výsledku přinést straně, která ji podala, prospěch. Důkaz takového zájmu, který se posuzuje ke dni podání žaloby a je základní a prvořadou podmínkou každého návrhu na zahájení soudního řízení, musí podat žalobce (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. června 2015, Andechser Molkerei Scheitz v. Komise, C-682/13 P, nezveřejněný, EU:C:2015:356, body 25 až 27 a citovaná judikatura).
- 38 Tento zájem na podání žaloby musí navíc přetrvat až do konce řízení a soud rozhodující ve věci může kdykoli během řízení uplatnit z úřední povinnosti nedostatek právního zájmu účastníka řízení na zachování jeho návrhu, z důvodu okolnosti, která nastala po dni podání návrhu na zahájení řízení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 19. října 1995, Rendo a další v. Komise, C-19/93 P, EU:C:1995:339, bod 13, a ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 57).
- 39 Může-li Tribunál vznést z úřední povinnosti a v jakémkoli okamžiku řízení otázku, která se týká neexistence trvajícího právního zájmu žalobce na podání žaloby, může takovou otázku zkoumat i tehdy, pokud byla vznesena v průběhu řízení účastníkem řízení, který se v tomto směru dovolává dostatečně pádných důkazů.
- 40 V rámci tohoto přezkumu přísluší Tribunálu vyzvat žalobce, aby se k této otázce vyjádřil, a poskytnout mu možnost předložit doklady, které by náležitě odůvodnily jeho trvající právní zájem na podání žaloby.
- 41 V projednávané věci Rada a Komise na jednání konaném dne 15. listopadu 2015 před Tribunálem tvrdily, že již není důvodné rozhodnout ve věci samé z důvodu zániku právního zájmu navrhovatelky na podání žaloby, přičemž se za tímto účelem opíraly o dostatečně pádné důkazy. V návaznosti na toto jednání byla navrhovatelka vyzvána, aby se k této otázce vyjádřila, a měla možnost předložit veškeré důkazy, které by tvrzení orgánů vyvrátily.

- 42 Tribunál tedy neporušil ani důkazní břemeno, ani svou povinnost uvést odůvodnění tím, že rozhodl, že již nebylo důvodné rozhodnout o druhém a třetím žalobním důvodu, neboť po posouzení všech skutkových a právních okolností, kterých se účastníci řízení dovolávali ohledně trvajících právního zájmu navrhovatelky na podání žaloby a k nimž se mohli vyjádřit, dovodil, že navrhovatelka náležitě neodůvodnila trvajících právní zájem, pokud jde o tyto dva žalobní důvody směřující ke zrušení sporného nařízení.
- 43 Navrhovatelka navíc nesprávně tvrdí, že Tribunál porušil právo na účinnou procesní obranu, ačkoli poté, co navrhovatelce umožnil vyjádřit se k námitce vycházející ze zániku právního zájmu na podání žaloby, Tribunál odpověděl na všechny skutkové a právní okolnosti, které navrhovatelka uvedla k odůvodnění trvajících právního zájmu, což mu příslušelo provést, jak bylo uvedeno v bodech 39 a 40 tohoto rozsudku.
- 44 Z těchto poznatků vyplývá, že první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je třeba zamítnout jako neopodstatněnou.
- 45 Pokud jde o druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba podotknout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen, a nesmí být ve skutečnosti návrhem, který směřuje k dosažení prostého nového přezkumu žaloby podané k Tribunálu (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 17. září 1996, *San Marco v. Komise*, C-19/95 P, EU:C:1996:331, body 37 a 38).
- 46 V projednávané věci poukazuje navrhovatelka ve svém kasačním opravném prostředku pouze na chyby ve způsobu výpočtu, aniž je blíže upřesňuje, a na nesrovnalosti ve výsledcích výpočtu dumpingu, aniž ozřejmila důvody, proč by se tyto chyby mohly v budoucnu opakovat. Navíc jak zdůraznila generální advokátka v bodě 75 stanoviska, na jednání před Soudním dvorem navrhovatelka tvrdila, že má za to, že Komise založila svá zjištění na svévolném *ad hoc* rozhodování, aniž vymezila jakoukoli konkrétní metodologii výpočtu. Navrhovatelka tedy sama na jednání uznala, že údajné chyby byly vlastní okolnostem projednávané věci.
- 47 Druhá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku proto musí být odmítnuta jako nepřípustná.
- 48 Pokud jde o třetí část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba podotknout, že jak zdůraznila generální advokátka v bodě 78 stanoviska, tato část spočívá na zjevně nesprávném výkladu bodu 58 napadeného rozsudku, ve kterém se Tribunál omezil na zjištění, že navrhovatelka nemá právní zájem na podání žaloby, jelikož závěry obsažené ve sporném nařízení, jejichž legalitu navrhovatelka zpochybňuje, jsou úzce spjaty s konkrétními okolnostmi projednávané věci. Právě v této souvislosti Tribunál ve zmíněném bodě 58 pouze uvedl, že úprava vraceného cla byla částečně odmítnuta Radou z důvodu nedostatku vhodných důkazů předložených navrhovatelkou.
- 49 Z toho plyne, že třetí část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je třeba zamítnout jako neopodstatněnou.
- 50 Pokud jde o čtvrtou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba předeslat, že odůvodnění uvedené Tribunálem v bodech 56 a 57 rozsudku ze dne 18. března 2009, *Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision v. Rada* (T-299/05, EU:T:2009:72), mělo za přímý cíl vyvrátit argumentaci, kterou uvedla Rada v této věci, jež je shrnuta v bodě 44 tohoto rozsudku, podle které žalobcům v uvedené věci již nesvědčí právní zájem na podání žaloby, jelikož po podání žaloby na neplatnost pozbylo nařízení, o jehož zrušení usilovali, platnost a žalobci nezaplatili na základě tohoto nařízení žádné antidumpingové clo.

- 51 Je přitom třeba zdůraznit, že v napadeném rozsudku Tribunál nikterak nekonstatoval, že právní zájem navrhovatelky na podání žaloby zanikl z těch pouhých důvodů, že sporné nařízení již nevyvolávalo účinky v době, kdy Tribunál rozhodoval o žalobě na neplatnost, a že navrhovatelka neprokázala, že na základě tohoto nařízení zaplatila antidumpingové clo.
- 52 K učinění závěru, že již nebylo důvodné rozhodnout o druhém a třetím žalobním důvodu, se totiž Tribunál opíral o pět důvodů, a sice zaprvé, že záměr dosáhnout náhrady nákladů řízení nelze považovat za odůvodňující přetrvávání právního zájmu navrhovatelky na podání žaloby (bod 52 napadeného rozsudku), zadruhé, že údajná nadměrná délka tohoto řízení rovněž nemohla odůvodnit její trvajících právní zájem na podání žaloby (bod 53 napadeného rozsudku), zatřetí, že navrhovatelka nedoložila zaplacení antidumpingového cla na základě sporného nařízení, neboť k zaplacení antidumpingového cla její dceřinou společností nedošlo na základě sporného nařízení, ale na základě nařízení č. 695/2006, kterým bylo sporné nařízení změněno (body 54 a 55 napadeného rozsudku), začtvrté, že protiprávnost, kterou je sporné nařízení údajně stiženo, se již nebude opakovat nezávisle na okolnostech dané věci (body 56 až 58), a zapáté, že argumentace vycházející z obnovení dobré pověsti navrhovatelky nebyla odůvodněná (bod 59).
- 53 Navíc je třeba podotknout, že v bodě 54 tohoto rozsudku měl Tribunál za to, že nařízení č. 695/2006 zavedlo novou běžnou hodnotu a tuto hodnotu porovnávalo s vývozní cenou pro vyvození závěru, že navrhovatelka již nemá právní zájem na podání žaloby, pokud jde o druhý a třetí žalobní důvod, vycházející z chyb ve sporném nařízení, pokud jde o stanovení běžné hodnoty a při srovnání této hodnoty s vývozní cenou ve sporném nařízení, vzhledem k neexistenci jakékoli žádosti o vrácení cla vybraného na základě posledně zmíněného nařízení.
- 54 Tribunál přitom právem učinil takovýto závěr, neboť jak uvedla generální advokátka v bodě 99 stanoviska, navrhovatelka neprokázala, že ve lhůtě tří let ode dne, kdy byl celní dluh oznámen, která je stanovena v čl. 121 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1), podala u celních orgánů žádost o vrácení částek na základě aktu, který považovala za protiprávní (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, bod 67, a ze dne 4. února 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 188 a citovaná judikatura).
- 55 Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka na podporu čtvrté části prvního důvodu v rámci projednávaného kasačního opravného prostředku, napadený rozsudek umožňuje seznámit se s důvody, proč Tribunál nepoužil odůvodnění uvedené v bodech 56 a 57 rozsudku ze dne 18. března 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision v. Rada (T-299/05, EU:T:2009:72) na projednávanou věc.
- 56 Čtvrtá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku musí tedy být rovněž zamítnuta jako neopodstatněná, a proto je třeba tento důvod kasačního opravného prostředku zamítnout v plném rozsahu.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 57 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka kritizuje body 162, 163, 168, 169 a 170 napadeného rozsudku, kterými Tribunál zamítl pátý žalobní důvod uplatněný na podporu žaloby na neplatnost, podle kterého je příčinná souvislost mezi dovozy ložního prádla pocházejícího z Pákistánu a závažnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie v této oblasti, zpochybněna jednak tím, že se toto výrobní odvětví zaměřilo na náročnější trh, a jednak nárůstem dovozů pocházejících od tureckých výrobců propojených s výrobci z Unie.

- 58 V první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že Tribunál zkreslil skutkový stav, když v bodech 162 a 163 napadeného rozsudku shledal, že nelze mít za to, že zaměření výrobního odvětví Unie na náročnější trh může zpochybnit příčinnou souvislost mezi dumpingovými dovozy z Pákistánu a újmou, kterou utrpělo toto výrobní odvětví, ačkoli v bodech 92 a 112 odůvodnění sporného nařízení bylo konstatováno, že objem prodeje byl v tomto odvětví nižší. Dodává, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že neodpověděl na její argumentaci, podle níž přesměrování výrobního odvětví Unie započalo již před začátkem období šetření.
- 59 Ve druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že v bodě 168 napadeného rozsudku Tribunál zkreslil skutečnosti obsažené ve sporném nařízení, když měl za to, že skutečnost, že orgány zjistily určité vazby mezi výrobními odvětvími Unie a jiných zemí, sama o sobě neznamená, že věděly o strategii delokalizace, ačkoli v bodě 109 odůvodnění sporného nařízení bylo konstatováno, že existují vazby mezi výrobním odvětvím Unie a tureckým výrobním odvětvím, jakož i určitá míra integrace do posledně zmíněného výrobního odvětví, což poukazuje na existenci strategie delokalizace výrobního odvětví Unie do Turecka.
- 60 Navrhovatelka dodává, že pokud jde o bod 169 napadeného rozsudku, Tribunál zkreslil skutkový stav tím, že měl za to, že navrhovatelka tvrdila, že delokalizace výroby ložního prádla výrobním odvětvím Unie do jiných zemí narušila příčinnou souvislost mezi újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a dovozy z Pákistánu. Dále uvádí, že Tribunál neodůvodnil tvrzení obsažené v bodě 170 napadeného rozsudku, podle kterého body 109 až 111 odůvodnění sporného nařízení dokládají, že Rada posoudila právně dostačujícím způsobem dopad dovozu předmětného výrobku z Turecka. Navrhovatelka konečně tvrdí, že v napadeném rozsudku není posouzen ani kombinovaný účinek zaměření výrobního odvětví Unie na odvětví špičkových výrobků a souběžného nárůstu dovozů od tureckých výrobců propojených s výrobním odvětvím Unie.
- 61 Rada i Komise argumenty navrhovatelky zpochybňují.

Závěry Soudního dvora

- 62 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora musí zkreslení skutkového stavu a důkazů zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž by bylo nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů (rozsudek ze dne 2. června 2016, Photo USA Electronic Graphic v. Rada, C-31/15 P, nezveřejněný, EU:C:2016:390, bod 52 a citovaná judikatura).
- 63 Navíc z ustálené judikatury též vyplývá, že v oblasti společné obchodní politiky a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření mají unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských a politických situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomoc. Soudní přezkum takového posouzení musí tedy být omezen na ověření toho, zda byla dodržena procesní pravidla, zda skutková zjištění, na jejichž základě byla učiněna napadená volba, byla věcně správná, zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení těchto skutkových zjištění nebo ke zneužití pravomoci [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. května 1987, Nachi Fujikoshi v. Rada, 255/84, EU:C:1987:203, bod 21, a ze dne 14. prosince 2017, EBMA v. Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, bod 68 a citovaná judikatura].
- 64 Soudní dvůr též judikoval, že přezkum důkazů, na nichž unijní orgány zakládají svá zjištění, ze strany Tribunálu nepředstavuje nové posouzení skutkového stavu nahrazující posouzení těchto orgánů. Tento přezkum nezasahuje do široké posuzovací pravomoci těchto orgánů v oblasti obchodní politiky, ale omezuje se na určení, zda tyto důkazy mohou podepřít závěry vyvozené orgány. Tribunálu tedy přísluší nejen ověřit věcnou správnost uplatněných důkazů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale rovněž přezkoumat, zda tyto důkazy představují veškeré relevantní údaje, jež musí být vzaty v úvahu při

posuzování komplexní situace, a zda o ně lze opřít závěry, které jsou z nich vyvozovány [rozsudek ze dne 14. prosince 2017, EBMA v. Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, bod 69 a citovaná judikatura].

- 65 Pokud jde v projednávané věci o výtku týkající se zkreslení, kterou vznáší navrhovatelka na podporu první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, jež směřuje proti bodům 162 a 163 napadeného rozsudku, je v souvislosti s úvahami uvedenými v prvním z těchto bodů třeba zdůraznit, že body 92 a 112 odůvodnění sporného nařízení poukázaly jednak na to, že „výrobní odvětví [Unie] bylo nuceno prodávat více zboží vyšší hodnoty určeného na náročnější sektor trhu, protože jeho místo na masovém trhu, kde prodávalo ve velkém objemu, zaujaly dovozy ze zemí s nízkými cenami“, a jednak na to, že „většina výrobců v [Unii] vede různé druhy výrobků pro různé segmenty trhu. Značkové výrobky pro náročnější trh sice přinesou vyšší zisk, ale prodávají se jen ve velmi malých množstvích. Aby se v co největší míře využila výrobní kapacita a pokryly se stále náklady výroby, potřebovalo by výrobní odvětví [Unie] prodávat ve velkém množství také na levnějším sektoru trhu. [...] Vzhledem k celkovému růstu spotřeby, která se neomezuje jen na určitý segment, nelze proto soudit, že poptávka [v Unii] vyvrací příčinnou souvislost mezi dumpingovými dovozy z Pákistánu a újmou, kterou výrobní odvětví [Unie] utrpělo“.
- 66 Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, bod 162 napadeného rozsudku, podle něhož nemohla být značná újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, odůvodněna údajnou stagnující poptávkou v náročnějším sektoru, neboť poptávka v Unii vzrostla ve všech sektorech, nijak neprotiřečí dvěma bodům odůvodnění zmíněným v předchozím bodě, takže je tuto výtku třeba zamítnout jako neopodstatněnou.
- 67 Pokud jde o výtku směřující proti bodu 163 napadeného rozsudku, je třeba podotknout, že odůvodnění obsažené v bodě 162 napadeného rozsudku samo o sobě postačuje k odůvodnění odmítnutí tvrzení navrhovatelky.
- 68 Z toho plyne, že je tuto výtku třeba zamítnout jako irelevantní. První část druhého důvodu kasačního opravného prostředku tudíž musí být zamítnuta.
- 69 Pokud jde o druhou část druhého důvodu kasačního opravného prostředku, která směřuje proti bodům 168 až 170 napadeného rozsudku, je třeba uvést, že v bodech 109 a 111 odůvodnění sporného nařízení Rada poukázala na to, že existují vzájemné vazby mezi výrobním odvětvím Unie a tureckým výrobním odvětvím, jakož i určitá tržní integrace v podobě mezipodnikového obchodu, která naznačuje, že rozhodnutí dovážet z této země není spojeno pouze s cenami. Rada z toho dovodila, že dovoz z jiných třetích zemí než z Pákistánu nemůže zpochybnit příčinnou souvislost mezi dumpingovými dovozy z Pákistánu a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, jelikož ceny výrobků pocházejících z výrobního odvětví těchto jiných třetích zemí byly vyšší než ceny v pákistánském výrobním odvětví.
- 70 Pokud jde nejprve o bod 168 napadeného rozsudku, podle něhož „skutečnost, že orgány zjistily určité hospodářské vazby mezi výrobním odvětvím Unie a výrobními odvětvími jiných zemí, sama o sobě neznamená, že tyto orgány věděly o strategii delokalizace, jejímž cílem bylo nahradit výrobu Unie delokalizovanou výrobou“, z uvedeného bodu není zjevně patrné, že Tribunál zkreslil skutečnosti uvedené v předchozím bodě, neboť zjištění existence vzájemných vazeb mezi výrobním odvětvím Unie a tureckým výrobním odvětvím, jakož i dovozů, které nejsou odůvodněny pouze cenami, samo o sobě nepostačuje k prokázání dobrovolné strategie delokalizace ze strany výrobního odvětví Unie, jež by mohla zpochybnit újmu, kterou utrpělo toto výrobní odvětví Unie v důsledku dovozů z Pákistánu.
- 71 Na základě judikatury zmíněné v bodě 62 tohoto rozsudku je tedy třeba výtku uplatněnou navrhovatelkou na podporu druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, podle které Tribunál v bodě 168 napadeného rozsudku zkreslil skutkový stav, který mu byl předložen, zamítnout jako neopodstatněnou.

- 72 Pokud jde dále o výtku směřující proti bodu 169 napadeného rozsudku, která rovněž vychází ze zkreslení skutkového stavu, jenž mu byl předložen k posouzení, ze strany Tribunálu, je třeba podotknout, že v bodě 172 své žaloby na neplatnost před Tribunálem navrhovatelka uvedla, že „jelikož nízká ztráta podílu na trhu, kterou utrpěla výroba nacházející se [v Unii], byla vyrovnána zvýšením podílu na trhu dovozů pocházejících z delokalizované výroby kontrolované výrobním odvětvím [Unie], jakákoli případná újma, kterou utrpí výrobní odvětví [Unie], není způsobena dovozy z Pákistánu, ale rozhodnutím výrobců [v Unii] využít výrobu *offshore* kontrolovanou výrobcí Unie za účelem dodávek ložního prádla nízké hodnoty a jeho prodeje [v Unii]“.
- 73 Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka v rámci této výtky, prostřednictvím úvah zmíněných v předchozím bodě tak navrhovatelka zpochybnila příčinnou souvislost mezi újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a dovozy z Pákistánu.
- 74 Tuto výtku je proto třeba zamítnout jako neopodstatněnou.
- 75 Pokud jde o třetí výtku vznesenou navrhovatelkou na podporu druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba dovodit, že Tribunál tím, že v bodě 170 napadeného rozsudku rozhodl, že z bodů 109 až 111 odůvodnění sporného nařízení vyplývá, že Rada posoudila právně dostačujícím způsobem dopad dovozu předmětného výrobku z jiných třetích zemí, včetně Turecka, a že tedy mohla dospět k závěru, aniž by se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že poměrně vysoké ceny dovozů pocházejících z těchto zemí v porovnání s cenami dovozů z Pákistánu brání tomu, aby dovozy ze třetích zemí vyvrátily zmíněnou příčinnou souvislost, správně odůvodnil své rozhodnutí.
- 76 Poté, co uvedl, že navrhovatelka nepředložila žádný důkaz, který by mohl tuto příčinnou souvislost zpochybnit, Tribunál totiž shledal, že se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a že poznatky obsažené ve sporném nařízení jsou s to prokázat právně dostačujícím způsobem takovou příčinnou souvislost.
- 77 Z toho plyne, že tuto výtku je třeba zamítnout jako neopodstatněnou.
- 78 Pokud jde konečně o výtku vycházející z chybějícího posouzení kombinovaného účinku jiných faktorů, je třeba podotknout, že Tribunál v bodech 178 až 181 napadeného rozsudku uvedl důvody, proč nebylo namíste tyto účinky posoudit, aniž navrhovatelka ve svém kasačním opravném prostředku vysvětluje, proč se tím Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení.
- 79 Tuto výtku je proto třeba odmítnout jak nepřipustnou, a tudíž druhou část druhého důvodu kasačního opravného prostředku zčásti odmítnout jako nepřipustnou a zčásti zamítnout jako neopodstatněnou.
- 80 Z výše uvedených poznatků vyplývá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být zčásti odmítnut jako nepřipustný a zčásti zamítnut jako neopodstatněný, a tudíž kasační opravný prostředek v plném rozsahu musí být zčásti odmítnut jako nepřipustný a zčásti zamítnut jako neopodstatněný.

K nákladům řízení

- 81 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, který se použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu na řízení o kasačním opravném prostředku, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 82 Vzhledem k tomu, že Rada a Komise požadovaly po společnosti Gul Ahmed náhradu nákladů řízení a posledně uvedená neměla ve věci úspěch, je důvodné jí uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) **Kasační opravný prostředek se zčásti odmítá jako nepřípustný a zčásti zamítá jako neopodstatněný.**
- 2) **Společnosti Gul Ahmed Textile Mills Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.